

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 1 maart 2012 in zaak
nrs. 12/3664 en 12/3666 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 februari 2012 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen en tegen hem een inreisverbod uitgevaardigd. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 maart 2012, verzonden op 2 maart 2012, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 maart 2012, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen de vreemdeling als eerste grief heeft aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, in zoverre met dat oordeel volstaan.

2.2. In zijn tweede grief klaagt de vreemdeling dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat, nu de vreemdeling niet aan de op hem rustende vertrekplicht heeft voldaan, de minister gehouden was een inreisverbod op te leggen en dat hij hieraan een duur van twee jaar heeft mogen verbinden. De vreemdeling betoogt dat de minister niet gehouden was een inreisverbod op te leggen en dat hij bij het bepalen van de duur van het inreisverbod ten onrechte geen individuele beoordeling heeft verricht. Volgens de vreemdeling heeft de minister hem voorts ten onrechte niet in de gelegenheid gesteld om omstandigheden naar voren te brengen die van belang zijn bij het bepalen van de duur van het inreisverbod.

2.2.1. De Afdeling heeft over de duur van het inreisverbod eerder, bij uitspraken van 15 juni 2012 in zaken nrs. 201201202/1/V4 en 201202257/1/V3 (www.raadvanstate.nl), overwogen dat geen grond bestaat voor het oordeel dat de benadering van de minister, waarin hij - behoudens het geval dat zich omstandigheden als bedoeld in het tweede tot en met zesde lid van artikel 6.5a van het Vreemdelingenbesluit 2000 dan wel bijzondere individuele omstandigheden voordoen - een inreisverbod voor twee jaar oplegt, in strijd is met tekst of strekking van richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer

van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008 L 348; hierna: de Terugkeerrichtlijn).

Dit laat onverlet dat, zoals eveneens in deze uitspraken is overwogen, uit artikel 4:8, eerste lid, van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 11, tweede lid, van de Terugkeerrichtlijn, voortvloeit dat de minister de betrokken vreemdeling in de gelegenheid moet stellen om bedoelde individuele omstandigheden, in verband waarmee volgens de betrokken vreemdeling aanleiding zou bestaan voor een verdere verkorting van de duur van het inreisverbod, aan te voeren. Indien een vreemdeling zodanige omstandigheden heeft aangevoerd, zal de minister, indien hij daarin geen aanleiding ziet om de duur van het inreisverbod verder te verkorten, ingevolge artikel 3:46 van de Awb dit standpunt dienen te motiveren.

2.2.2. Ingevolge artikel 66a, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 vaardigt de minister, tenzij hij gebruikmaakt van de in het achtste lid neergelegde bevoegdheid om af te wijken, een inreisverbod uit, indien - zoals in dit geval - een vreemdeling, die geen gemeenschapsonderdaan is en op wie artikel 64 van de Vw 2000 niet van toepassing is, niet uit eigen beweging binnen de daarvoor geldende termijn Nederland heeft verlaten. Hierbij dient de minister evenwel het hiervoor onder 2.2.1. overwogene in acht te nemen. De minister heeft in dit geval in het voornemen van 31 januari 2012 (hierna: het voornemen) noch op enig ander moment in de bestuurlijke fase aan de vreemdeling kenbaar gemaakt dat individuele omstandigheden aanleiding kunnen geven tot verkorting van de duur van het op te leggen inreisverbod en dat het aan de vreemdeling is dergelijke individuele omstandigheden naar voren te brengen. De in het voornemen opgenomen zin "Niet is gebleken van humanitaire of andere redenen om af te zien van het uitvaardigen van een inreisverbod" is in dit verband onvoldoende. Door dit nalaten heeft de minister eventuele individuele omstandigheden aan de zijde van de vreemdeling niet bij zijn beoordeling en bij de motivering van het besluit van 2 februari 2012 kunnen betrekken. Dit besluit is daarom in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb genomen.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover de voorzieningenrechter daarbij het beroep van de vreemdeling gericht tegen het inreisverbod ongegrond heeft verklaard. Voor het overige dient de aangevallen uitspraak te worden bevestigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gelet op het hiervoor onder 2.2.2. overwogene, het beroep van de vreemdeling, voor zover gericht tegen het inreisverbod, alsnog gegrond verklaren en het besluit in zoverre vernietigen wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb.

2.4. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 1 maart 2012 in zaak nr. 12/3664, voor zover daarbij het beroep tegen het inreisverbod ongegrond is verklaard;
- III. bevestigt die uitspraak voor het overige;
- IV. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep, voor zover het het inreisverbod betreft, gegrond;
- V. vernietigt het besluit van de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel van 2 februari 2012, kenmerk 0711.08.0382, voor zover dat ziet op het inreisverbod;
- VI. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Janssen, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

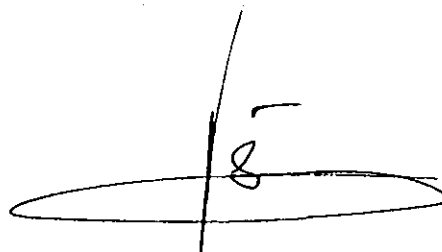
w.g. Janssen
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 juli 2012

660.

Verzonden: 19 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval loop. A vertical line starts from the top of the loop, goes up, then curves to the right and down, ending near the right side of the loop. There is a small horizontal tick mark above the right side of the loop.

mr. H.H.C. Visser